

Rep.Nr.

051/1334

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 8 JUNI 2009.

5de KAMER

Arbeidsongeval
Tegensprekelijk
Definitief

In de zaak:

DE N.V. VIVIUM, met zetel gevestigd te 1210 Brussel,
Koningsstraat, 153, met ondernemingsnummer 0861.405.827,

Appellante, vertegenwoordigd door Mter P. Franssen loco Mter
A. Franssen, advocaat te 3700 Tongeren;

Tegen :

De Heer M

Benny, wonende te

Geëtimeerde, vertegenwoordigd door Mter W. Noppe,
advocaat te 1050 Brussel;

Na beraadslaging, velt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald op :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis op tegenspraak gewezen door de Arbeidsrechtbank te Hasselt (eerste kamer) op 16 november 2004;
- het voor eensluidend verklaard afschrift van het arrest uitgesproken op tegenspraak door het Arbeidshof te Antwerpen (afdeling Hasselt, 7de kamer) op 19 december 2005;
- de voorziening in Cassatie dd. 25 april 2006;
- het voor eensluidend verklaard arrest van het Hof van Cassatie dd. 26 november 2007 ;
- het voor eensluidend verklaard afschrift van het arrest van het Hof van Cassatie dd. 30 oktober 2006 waarbij voormeld arrest vernietigd werd behalve in zoverre dit het hoger beroep ontvankelijk verklaarde en waarbij de aldus

bepaalde zaak werd verwezen naar het Arbeidshof te Brussel, met veroordeling van de N.V. VIVIUM in de kosten;

- het P.V. van vrijwillige verschijning ontvangen ter openbare terechtzitting van het Arbeidshof te Brussel op 5 maart 2007;

- de besluiten na cassatie voor appellante neergelegd ter griffie van het Arbeidshof op 11 juli 2008;

- de synthesebesluiten na cassatie voor geïntimeerde neergelegd ter griffie van het Arbeidshof op 28 november 2008;

- de bundel met stukken door appellante partij neergelegd ter griffie van het Arbeidshof op 2 januari 2009;

Gehoord partijen in hun middelen en beweringen op de openbare terechtzitting van 20 april 2009; Geïntimeerde partij legde haar bundel neer, waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad genomen werd.

x

x

Feiten en procedure voorgaanden.

Tijdens de tewerkstelling als arbeider- bekister bij de verzekerde van N.V. Vivium op 20 november 2002 omstreeks 11.00 u wilde de heer M , vanuit de container waarin men afval aan het laden was, op de grond stappen waarbij er een hoogteverschil is van plus minus 20 cm. Bij het neerkomen op de grond verzwoegte de heer M zijn voet. Een collega bracht hem onmiddellijk naar het ziekenhuis in Ukkel waar de eerste medische vaststellingen werden gedaan. Er werd een enkeldistorsie vastgesteld aan de linkervoet en een immobiliserende gipsatelle werd aangebracht. Voor de overige feitelementen verwijst het Hof naar het arrest van het Arbeidshof Antwerpen.

De werkgever werd onmiddellijk van de feiten in kennis gesteld. Op 4 december 2002 werd een aangifte ingevuld.

Bij dagvaarding vorderde de heer M de betaling van de wettelijke vergoedingen arbeidsongeval. De Arbeidsrechtbank in haar vonnis van 16 november 2004 oordeelde op tegensprekelijke wijze dat de heer M het slachtoffer was op 20 november 2002 van een arbeidsongeval. De N.V. Vivium werd veroordeeld tot betaling aan de heer M van de wettelijke vergoedingen voor een volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid vanaf 20 november 2002 tot en met 9 december 2002, meer de wettelijke en gerechtelijke intresten.

De arbeidsrechtbank meende dat het afstappen van een hoogte van 20 cm in se geen arbeidsongeval uitmaakt maar dat uit het verslag van de inspecteur van de verzekeraar blijkt dat de heer M ten val is gekomen hetgeen wel een plotse gebeurtenis uitmaakt.

De N.V. Vivium werd veroordeeld tot de kosten van het geding. De N.V. Vivium werd eveneens veroordeeld tot het vestigen van het prothesekapitaal

voor onderhoud en vervanging van een enkel prothese. De N.V. Vivium werd eveneens veroordeeld tot betaling van het aandeel van de heer M in de medische kosten ten belope van 279,79 eur, evenals tot de kosten van het geding.

Het Arbeidshof Antwerpen meent dat een normaal voorkomende beweging zoals het uitstappen uit een container, niet als plotse gebeurtenis in aanmerking kan worden genomen. Het dragen van een balk wordt door geen enkel dossiergegeven bevestigd en ook de getuige Lemmens spreekt hier niet van. De val is eveneens niet de plotse gebeurtenis aangezien dit zich heeft voorgedaan na het omklinken van de voet en dus na het letsel. Er is geen aanwijsbaar element aangetoond. Het vonnis van de arbeidsrechtbank wordt in hoger beroep bijgevolg vernietigd.

Het Hof van Cassatie in haar arrest van 30 oktober 2006 stelde het hiernavolgende:

“Eerste onderdeel

voor het bestaan van een arbeidsongeval mag het letsel weliswaar niet uitsluitend te wijten zijn aan de inwendige gesteldheid van de getroffene, maar is het niet vereist dat de oorzaak of één van de oorzaken van de plotse gebeurtenis buiten het organisme van de getroffene ligt.

De appelrechters oordelen dat voor de toepassing van de arbeidsongevallen vooreerst een plotse gebeurtenis moet zijn dewelke een lichamelijk letsel teweegbrengt en waarvan de oorzaak of één der oorzaken buiten het organisme van de getroffene ligt.

De appelrechters stellen vast dat de eiser zijn voet “omgeklinkt” heeft bij het uitstappen van de container en ten gevolge daarvan ten val is gekomen.

De appelrechters wijzen zodoende een element aan in het gebeuren, namelijk het omzwikken van de voet en de val, maar oordelen dat dit niet het vereiste aanwijsbaar element is van de plotse gebeurtenis omdat hierbij geen externe oorzaak is aangetoond.

Door aldus als vereiste te stellen dat de oorzaak of een van de oorzaken van de plotse gebeurtenis buiten het organisme van de getroffene ligt, schendt het arrest de artikelen zeven en negen van de arbeidsongevallenwet.

Tweede onderdeel

Het arrest oordeelt dat een normaal voorkomende beweging, zoals het afstappen uit een container en waarin geen aanwijsbaar element te onderscheiden is van het normale verloop van het uitstappen uit een container, niet als een plotselinge gebeurtenis in aanmerking kan worden genomen.

Door voor de plotselinge gebeurtenis een uitzonderlijk aanwijsbaar element te vereisen, dat onderscheiden is van de uitvoering van de normale dagtaak, schendt het arrest de artikelen zeven en negen van de arbeidsongevallenwet.”

Ten gronde.

Opdat er sprake zou zijn van een arbeidsongeval in de zin van de arbeidsongevallenwet van 10.04.1971(A.O.W.) dient het bewijs geleverd van het bestaan van:

- een plotse gebeurtenis,
- die tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst plaatsvindt,
- een letsel

Eens deze constitutieve elementen bewezen wordt vermoed ,behoudens tegenbewijs,

- dat het letsel door het ongeval is veroorzaakt (art 9.) en
- dat het ongeval dat zich voordoet tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst gebeurd is door de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

Het slachtoffer dient dus niet te bewijzen dat de plotse gebeurtenis het letsel veroorzaakt heeft.

Volgens de rechtspraak van het Hof van Cassatie dient de plotse gebeurtenis van die aard te zijn dat zij het letsel kan veroorzaken (zie Cass., 11.1.82, R.W.81-82.1872).

De plotse gebeurtenis is het bijzondere ,duidelijk aanwijsbare, in de tijd en ruimte te situeren element dat voorvalt tijdens de uitvoering van de overeenkomst waarin eventueel de oorzaak te vinden is van het feit dat het letsel zich heeft voorgedaan.

De plotselinge gebeurtenis mag niet verward worden met het plots optreden van het letsel of het plots optreden van de pijn.

De uitoefening van de gewone en normale dagtaak kan een plotse gebeurtenis opleveren ,voor zover in die uitvoering een element aanwijsbaar is dat het letsel kan hebben veroorzaakt, terwijl het niet vereist is dat dit aanwijsbaar element onderscheiden is van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst (zie Cass.03.04.2000 AC 2000,219; zie Cass., 18.05.1998;AC 1998, 261)

De plotse gebeurtenis moet geen abnormaal karakter vertonen (zie Cass., 26.05.1967 Arr Cass,1967,1179, met conclusie van de eerste advocaat-generaal Ganshof van der Meersch in Pas. 1967,I,1138).

Het is dus niet vereist bijzondere omstandigheden aan te tonen of een bijzondere gebeurtenis of feit waardoor de getroffene verplicht was een beweging te maken of een daad te stellen die niet tot zijn normale dagtaak behoren .

De vraag of het een dagelijkse of banale beweging betreft is niet relevant .Ook een banale handeling of gebeuren kan een plotse gebeurtenis uitmaken (zie Cass., 20.10.1986 AC. 86-87,224).

Het Hof van cassatie heeft reeds vanaf 2000 op standvastige wijze geoordeeld dat een banale beweging zoals het zich buigen of bukken of een trapje

afstappen de plotse gebeurtenis kunnen uitmaken. Zo oordeelde het Hof van Cassatie ondermeer:

“De beweging waarmee een in een hotel tewerkgestelde bordenwasser zich uit een voorovergebogen houding opricht bij het dweilen van de keukenvloer met een vloertrekker, kan een plotselinge gebeurtenis zijn in de zin van de Arbeidsongevallenwet op voorwaarde dat in de uitoefening ervan een element kan worden ontwaard dat het letsel heeft kunnen veroorzaken. Het is echter niet vereist dat dit element moet worden onderscheiden van de uitvoering van het contract”(Cass 24.11.2003, www.juridat.be).

“betrokkene kreeg een acute lumbago toen ze “zich boog” of “zich bukte” om het toilet in het midden van de cabine van een 747 te reinigen, en dat die gebeurtenis zich voordeed “zonder dat ze iets optilde, zonder uitwendige kracht. Inzake arbeidsongevallen is niet vereist dat het bijzonder element in de gewone en normale uitvoering van de dagtaak, waardoor letsel is kunnen ontstaan en dat kan worden vastgesteld, te onderscheiden is van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst”(Cass., 20.01.1997).

“Het welomschreven feit dat een autobuschauffeur zich bukt om de magneetkaart met zijn badge erin, die in zijn autobus gevallen is, op te rapen is geen gewoon dagdagelijks gebaar. Het kan dus worden aangemerkt als een plotselinge gebeurtenis in de zin van de Arbeidsongevallenwet.”(Cass., 14.02.2000).

Het volstaat derhalve - maar het is ook onontbeerlijk- dat de getroffene het bewijs levert van het bestaan van een letsel en van een plotse gebeurtenis tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst waardoor het letsel kan zijn veroorzaakt, opdat het letsel vermoed wordt behoudens tegenbewijs door een ongeval te zijn veroorzaakt.

In deze zaak is het afstappen van een hoogte van 20 cm op de grond de plotselinge gebeurtenis.

Het feit zelf wordt overigens door partijen niet betwist, wel de juridische gevolgen van dit feit.

Dit feit wordt bewezen door de stukken van het bundel met name de eensluidende verklaring van betrokkene en de getuige. De vermelding of al dan niet een balk werd gedragen is voor de beoordeling van de plotselinge gebeurtenis niet relevant en zij is geen contradictie van de eerste verklaring, eerder een specificatie ervan.

Gezien de plotselinge gebeurtenis wordt bewezen evenals het letsel, is betrokkene het slachtoffer geworden van een arbeidsongeval.

Het hoger beroep komt voor als gegrond.

De rechtsplegingsvergoeding.

Het Gerechtelijk Wetboek kent slechts twee aanleggen, de eerste aanleg en het beroep (art. 616 Gerechtelijk Wetboek). Ook de procedure voor het Hof van Cassatie vormt geen nieuwe aanleg (cfr. K. Broeckx, Gerechtelijke Wetboek, Artikelsgewijze Commentaar, art. 616).

Door het vernietigingsarrest van het Hof van Cassatie komt geen nieuwe aanleg tot stand. Het ingeleide geding en de aanleg worden heropend voor een nieuwe rechter, maar blijven dezelfde aanleg en geding uitmaken die hervat worden (*J. Boré " La Cassation en matière civile, Parijs 1980, p. 1048 en 1057*). De dagvaarding die de zaak aanhangig maakt bij de rechter waarnaar de zaak verwezen wordt, is dan ook geen gedinginleidende akte, maar een akte tot hervatting en voortzetting van het geding (*Cass., 27.09.1993, Arr. Cass.1973,762*).

Het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, zoals voorzien door art. 4 van het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 dient, bij afwezigheid van een gemotiveerde vraag tot verhoging of verlaging, toegekend te worden.

De kosten van de cassatievoorziening werden begroot in het arrest van het Hof van Cassatie en geïntimeerde werd tot deze kosten reeds definitief veroordeeld.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep gegrond,

Bevestigt, weliswaar om andere motieven, het vonnis van de arbeidsrechtbank te Hasselt dd 16.11.2004(AR 2033506),

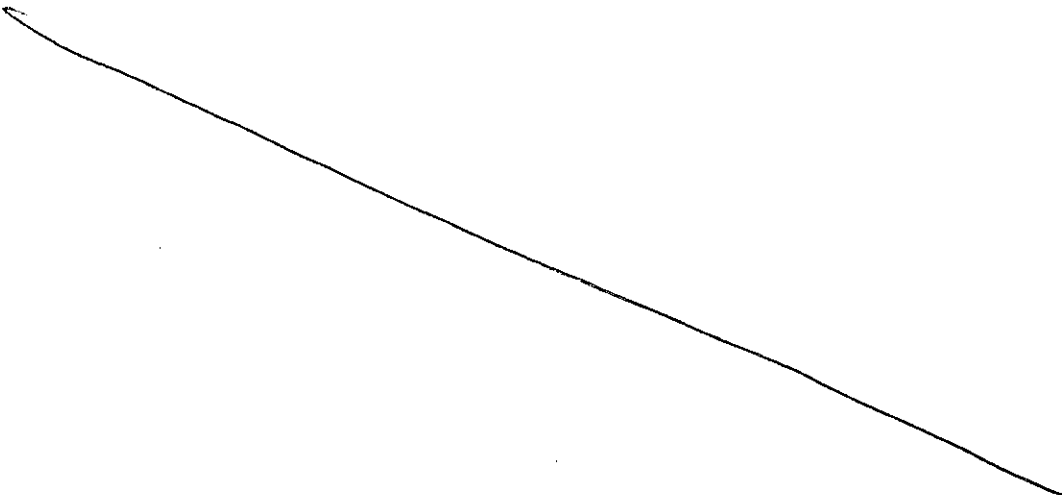
Legt de kosten van het geding ten laste van appellante en begroot deze op

- in hoofde van appellante :

Niet begroot

- in hoofde van geïntimeerde

rechtsplegingsvergoeding hoger beroep : 148,75 € doch door het Hof herleid tot 145,78 €.

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel en
ondertekend door :

Mevr. B. CEULEMANS, Eerste Voorzitter,

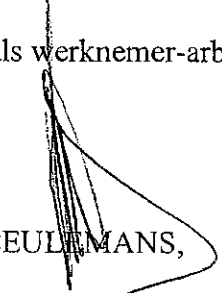
De Heer VAN LIDTH DE JEUDE : Raadsheer in sociale zaken als werkgever,

De Heer P. MANS, Raadsheer in sociale zaken als werknemer-arbeider,

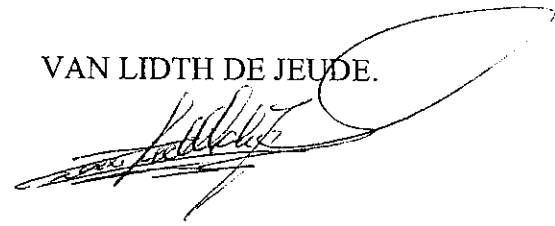
Mevrouw L. HERREGODTS, Griffier,

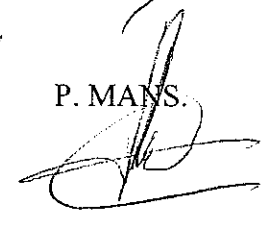
L. HERREGODTS,

B. CEULEMANS,

VAN LIDTH DE JEUDE.

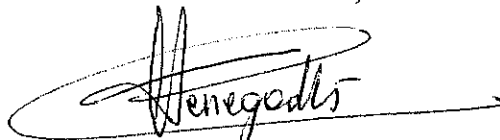
P. MANS.

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van het
Arbeidshof te Brussel op 8 juni 2009 door :

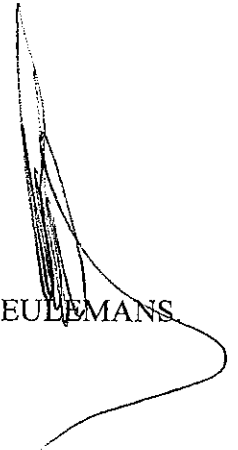
Mevrouw B. CEULEMANS, Eerste Voorzitter,

Bijgestaan door :

L. HERREGODTS, Griffier.

L. HERREGODTS.

B. CEULEMANS.